

Laat me

Mijn naam is Jan, zij is mijn Greetje

Ik ben haar man, zij is mijn vrouw.

Ons leven ging niet over rozen

Dwars door alles bleef de trouw.

Ik deed het vee en alle zaken,

Zij runde heel de boerderij.

Mijn handen konden alles maken,

Als zij mij liefde werd ik blij....

Mijn leven lang heb ik geweten

Dat dit mij overkomen zou,

Dat ik mijn leven zou vergeten

Zelfs de mens waar ik van hou.

Het ging vanzelf, beetje bij beetje

In het begin viel het amper op.

Die naam van je kleinkind die vergeet je

En daarna houdt het nooit meer op...

Laat me.....

Dan gaat het mis op alle fronten

Je laat het gas aan, er is vuur,

En op het nippertje de redding

Maar toch slaat je laatste uur.

Het afscheid komt, ik moet mijn huis uit,

Daar helpt geen lieve moeder aan.

Ik raak ontworteld, al verloren

en weet niet waar nog heen te gaan

Kom zeg me nou, waar zijn mijn koeien?

Ik moet ze melken één voor één.

Ik hoor ze roepen, hoor ze loeien,

Laat me eruit, ik moet erheen.

Waar is mijn vrouw, zij zou wel weten,

Ze liet me nimmer in de steek.

Er moet haar iets zijn overkomen,

Is zij verdrongen, net als Freek?

Laat me....

Zo ga ik langzaam ten onder.

Reis door de tijd zonder program.

Ik weet niet wie of wat of waarzo

Weet niet meer van waar ik eens kwam.

Ik snak zielsveel naar moeders wangen,

Zo naar haar kus voor 't slapen gaan.

Mag ik dat houden, dat verlangen?

Of ben ik dan lastig?

Laat me dan maar gaan...

Wil je me even zachtjes wiegen?

Zodat mijn boosheid en mijn angst....?

Wil je me niet meer zo bedriegen

Eerlijk duurt altijd het langst...

En die muziek ja, die herkent me

Die neemt me mee in mijn eigen tijd,

Die voert me naar mijn allerliefste,

Die voert me naar de eeuwigheid....

Laat me.....